



# Tu

JOAN BROSSA

Si eres una onada, series el meu joc favorit.  
Si m'estimaves sempre, series la plenitud.  
Si eres una manera de parlar, series el diàleg.  
Si ploraves inquieta, et buscaria i no et trobaria.  
Si eres una posta de sol, series la més bella de totes.  
Si eres un arbre, series un cedre.  
Si ostentaves colors, series blanca i vermella.  
Si eres la neu, passaries enllà.  
Si eres una substància, series el bàlsam.  
Si eres substituïda, series la fusta d'una columna.  
Si jo era un vaixell, et duria al bell davant de la proa.  
Si no eres una noia, series una rosa boscana.  
Si eres un estel invisible, series el mutu amor.  
Si em circumdaves suaument i et dissolies, series el serení de la nit que mulla els arbres.  
Si defallies, series un escut romput.  
Si eres una flor, mai no t'apagaries.  
Si llampeguejaves, series talment una pedra encastada del color del flux del mar.  
Si et veia en qualsevol indret, t'assenyalaria a tu.  
Si eres indiferent, series el crepuscle.  
Si em miraves distretament, series la meva esperança.  
La teva presència em sembla la forma més plaent de la mateixa harmonia.  
Si la música s'omplia de tu, brollaria un acord greu i planyívol.  
Si eres un trèvol, series la clau de l'aurora.  
Si eres la suavitat, series el pes de l'aigua.  
Si eres la tristesa, series els dies i el temps.  
Si eres un desig, series passió desplomada.  
Si eres la lluna, series una ala.  
Si eres un rellotge, series un cercle profund.  
Si eres l'espai, en series meitat i centre.  
Si no eres un estel favorable, series una roca que defensa un territori.  
Si t'amagaves de mi per sempre més, series la nit circumdant.  
Si eres un camí, series la riba del mar.  
Si eres un jardí, series un astre de flors.  
Si eres un paisatge, series un bosc que respira.



Si eres un anell, series irrompible per sempre més.  
Si eres una ombra densa, series un camí entre els astres diàfans.  
Si eres una tarda, series un dia.  
Si eres un any, series un segle.  
Si eres un soroll, series el soroll d'unes passes que ressonen  
sentides en secret.

Si eres un pedestal, series una illa blavenca.  
Si el món era romput a trossos, series el seu silenci.  
Si inclinaves més el front, el cor dringaria clar.  
Si sospires, el temps que passa esdevé dolç.  
Si t'enfiles pel cel, en la meditació et trobo.  
Si eres una boleta, series una sola gota d'aigua.  
Vius en el sentit de la flama, no en el de la cendra.  
Si eres un nombre, series una quantitat inacabable.  
Si mudaves de forma, series una muntanya obscura i agradable.  
Si eres l'oratge, dormiries damunt una cua de colors.  
Si et coneixia la pluja, cauria al lloc que tu indicaries.  
Si intentaves de salvar algú, l'ompliries d'espigues.  
Si eres una paret, t'escudarien els arbres.  
Si queia la llum, series la copa de cada dia.  
Cobriries la joventut, si eres la matinada.  
Si passava la tardor, tu series la primavera imminent.  
Si eres un color, series l'alegria del sol en un bancal d'herba.  
Si eres una veu, tindries el color d'un perfum.  
Si eres un perfum, tindries la veu del color que et duria.  
Si eres un vidre, apagaries els sospirs.  
Si eres un desert, onejaries sense cap límit.  
Si eres una paraula, series estimar-se.  
Si eres un ídol, jo prepararia la teva adoració als santuaris.  
Si eres una tèbia claror, et voltaries de ramats.  
Si eres una gota de sang, il·luminaries.  
Si el món de vida era tot solitud i caos, ja estaries destinada a  
manifestar- te.  
Si el món era una boirosa caverna, en tu convergirien infinituds.  
Tu ets el més bell reflex de la imatge primordial  
que enllà dels temps es multiplica inexpressable.